

Roraty

Rorate caeli desuper, et nubes pluant iustum.

Niebiosa, spuśćcie Sprawiedliwego jak rosę.

W Polsce tradycja mszy św. roratniej sięga XIII w., prawdopodobnie została przyniesiona z Węgier, głównie za sprawą bł. Kingi, żony Bolesława Wstydlivego.

Pierwsze ślady tej liturgii znajdują się w księgach śląskich cystersów.

Ten obrządek liturgiczny wzmacnił się w 1540 r. za czasów Zygmunta Starego przy Kaplicy Zygmuntowskiej na Wawelu.

Śpiewano wtedy poranną mszę roratnią przez cały rok, raz w tygodniu. Jak podają dokumenty, wierni bardzo licznie gromadzili się na roratach.

Przed rozpoczęciem mszy, do ołtarza podchodzili kolejno przedstawiciele wszystkich stanów i wkładali świece w stojący na nim siedmioramienny lichtarz, mówiąc w łacińskim: : „**Sum paratus ad adventum Dei**” - „Jestem gotowy na przyjście Pana”.